'Molts dies vaig sortir de l'UCI plorant'; quatre estudiants expliquen les seves pràctiques durant la pandèmia

Durant la primera i la segona onada de la pandèmia molts hospitals van viure situacions límit, en especial per falta de personal sanitari. En alguns moments crítics es va fer crida perquè professionals jubilats recentment i estudiants de quart de l'últim any de carrera anessin a donar un cop de mà. Cugat Mèdia ha convocat una xerrada amb quatre d'aquests estudiants de dues universitats ubicades a Sant Cugat, la facultat d'Infermeria de les Escoles Universitària Gimbernat i la facultat de Medicina de la Universitat Internacional de Catalunya (UIC) perquè ens expliquin com ha sigut la seva experiència.

Les estudiants són Judit Escribano i Clara Solas, que just s'acaben de llicenciar en Infermeria a les Escoles Gimbernat; i Georgina de la Rosa Monika Zaldúa, que han acabat d'estudiar el MIR a la UIC.

Albert Solé entrevistant les estudiants Gerogina de la Rosa, Judit Escribano, Clara Solas i Monika Zaldúa / Foto: Teams

Quan va arribar la pandèmia el març de 2020, totes quatre estaven fent pràctiques en diferents hospitals i les van enviar a casa d'un dia per l'altre. Admeten que durant les setmanes prèvies a aquest dia, malgrat les notícies que la Covid-19 havia arribat ja a Itàlia, "allà on estàvem ningú prenia mesures de seguretat ni duien EPIs ni mascaretes, ni hi havia cap protocol a seguir", explica De la Rosa.

Posteriorment, però, els hospitals es van començar a omplir de malalts i molts sanitaris van agafar la baixa, cosa que va fer que el departament de Salut demanés ajuda a les facultats de Medicina i Infermeria de Catalunya, entre les quals, les dues ubicades a Sant Cugat.

Les dues estudiants d'infermeria, a la primera i a la segona onada, han estat a primera línia combatent el virus. Clara Solas recorda com a la tardor passada va estar a l'UCI del Parc Taulí i va viure moments per als quals no estava preparada: "Totes les companyes i jo molts dies vam sortir de l'UCI plorant; per estar a una UCI necessites un postgrau, i a nosaltres ens van posar allà sense haver acabat ni el grau". Malgrat tot, reconeix que ha après molt i li ha servit l'experiència.

En el cas de la Judit Escribano, ella va treballar al Taulí durant la primera onada i recorda que va ser molt dur i va tenir molta por: "L'hospital era un caos i es moria molta gent". Escribano també recorda que la gestió emocional no va ser fàcil perquè "fèiem torns de 12 hores i després arribava a casa i m'aïllava a la meva habitació per no tenir contacte amb els pares". De la mateixa manera, recorda com a positiu que cada 15 dies un grup de psicòlegs passava per la seva planta per ajudar-los a suportar-ho mentalment.

Les dues estudiants de Medicina també van treballant durant els primers mesos de la pandèmia, però des d'un altre vessant. Com que molts estudiants es van oferir per donar un cop de mà als hospitals i CAPs davant l'allau de malalts, la Georgina de la Rosa i la Monika Zaldúa van encarregar-se de la coordinació i la panerassa

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/154197.html

Copyright 2024 Cugat.cat

perquè tots aquests alumnes anessin allà on més falta feien. "Aquest cop ens hem sentit més útils que en algunes pràctiques", admeten les dues.

Clara Solas: "Haig d'ingressar jo un pacient i porto una setmana a la UCI i no sé què he de fer. És impotència, i totes les companyes i jo molts dies hem sortit de l'UCI plorant. Per estar a una UCI necessites un post grau, i a nosaltres ens van posar allà sense haver acabat el grau".

Judith Escribano: "Jo vaig treballar a l'hospital i va ser un caos, al principi la gent es moria molt, però al final ens hi vam acostumar".

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/154197.html

Copyright 2024 Cugat.cat